

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **A. J. S. S.**, narozený dne x
státní příslušností x
t.č. bytem v České republice: X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2020 č. j. OAM-243/ZA-ZA11-K09-PD2-2016

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 14. 12. 2020 č. j. OAM-243/ZA-ZA11-K09-PD2-2016 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále také „správní orgán“), jímž mu podle ust. § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), nebyla prodloužena doplňková ochrana.
2. Žalobce v žalobě namítal, že se nadále obává bezpečnostní situace v Iráku. Měl za to, že důvody, pro které mu byla udělena doplňková ochrana, nadále trvají. Uznal, že situace v zemi původu se změnila, avšak tato změna není natolik významná a dlouhodobá, aby nebyl

v případě návratu vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. V zemi původu již nežijí žádní jeho příbuzní, kteří se všichni přestěhovali do Evropy. Dále popsal bezpečnostní situaci v x a x a odkazoval na různé informační prameny, které mají prokazovat, že situace je velmi špatná a především nestabilní. Uzavřel, že z dostupných informací nejde dojít k závěru, že se bezpečnostní situace v x změnila natolik, aby mu v případě návratu do vlasti nehrozilo vážné ohrožení života či lidské důstojnosti ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nesouhlasil s podanou žalobou a popíral její oprávněnost. Měl za to, že při porovnání informací obsažených ve správním spise se skutečnostmi uvedenými žalobcem v předešlém řízení, lze považovat změnu poměrů v x za zásadní a trvalou ve vztahu k tvrzeným potížím a ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce. Odkázal na obsah správního spisu a uvedl, že napadené rozhodnutí je zákonné, byl řádně zjištěn skutkový stav věci, zřetel byl brán na vše, co žalobce sdělil, a byly opatřeny dostatečné podklady. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejší soudem dne 28. 3. 2023 žalobce setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích a žalovaný navrhl provést dokazování informací „Irák – Informace OAMP, 22. února 2022 – Situace etnických a náboženských menšin Bezpečnostní situace“. Při jednání konaném před zdejší soudem dne 25. 4. 2023 účastníci setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích, současně byly čteny části výše uvedené informace „Irák – Informace OAMP, 22. února 2022 – Situace etnických a náboženských menšin Bezpečnostní situace“.
6. Správní spis pak obsahuje zejména následující pro danou věc podstatné dokumenty: žádost o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 22. 6. 2020, protokol žalovaného o pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 14. 10. 2020, informace OAMP: Irák – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 2. 6. 2020, informace OAMP: Situace etnických a náboženských menšin, bezpečnostní situace, návraty ze dne 18. 3. 2019, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 103719-6/2020-LPTP ze dne 11. 3. 2020, zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv za rok 2019 ze dne 11. 3. 2020, zprávy Mezinárodní organizace pro migraci – Údaje o zemi 2018, zprávy Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu – Šíitské milice v Iráku z dubna 2020 a zprávy ČTK – Irácké síly provedly zátaž na milice a zadržely tři vůdce ze dne 26. 6. 2020, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-243/ZA-ZA11-K09-PD2-2016 ze dne 14. 12. 2020. V soudním spise se pak nachází informace „Irák – Informace OAMP, 22. února 2022 – Situace etnických a náboženských menšin Bezpečnostní situace“.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 22. 6. 2020 podal žádost o prodloužení udělené doplňkové ochrany na území České republiky, v níž uvedl, že o prodloužení doplňkové ochrany žádá z důvodu, že v České republice žije celá jeho rodina a v Iráku již nikoho nemá, do země původu se nemůže vrátit kvůli těžké situaci. Žalobci byla doplňková ochrana ve smyslu § 14a zákona o azylu, jako jedna z forem mezinárodní ochrany na území České republiky, udělena na dobu 24 měsíců rozhodnutím správního orgánu č. j. OAM-243/ZA-ZA11-K03-2016 ze dne 17. 5. 2016, které nabylo právní moci dne 1. 6. 2016. Doba trvání

doplňkové ochrany byla žalobci následně prodloužena rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-243/ZA-ZA11-K10-PD1-2016 ze dne 2. 7. 2018. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 12. 2020 nebyla žalobci podle ust. § 53a odst. 4 zákona o azylu prodloužena doplňková ochrana.

8. Při pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany dne 14. 10. 2020 žalobce sdělil, se hlásí k šíitské větvi islámu, stejně jako jeho matka. Během svého života žil v x, po rozvodu svých rodičů se s matkou přestěhovali do ul. x v x. Nepamatuje si, ve kterém roce došlo k rozvodu rodičů, protože byl ještě malý, ale po rozvodu žil pouze s matkou. V x měla jeho matka x. Po přestěhování do x už ale jako x nepracovala a připravovala se na odjezd z Iráku. Během této doby žili z peněz, které dostávali od dědy žalobce a také od manželů jeho sester. Po odjezdu matky ze země žil žalobce se svým dědou z otcovy strany, protože s otcem nemá dobré vztahy. Matka žalobce neměla dostatek peněz na jejich společný odjezd, proto odjela do Evropy sama. K důvodům, pro které žádá žalobce o prodloužení doplňkové ochrany, uvedl, že jsou totožné jako důvody, pro které v České republice žádal o mezinárodní ochranu, a tyto se nezměnily. Bezpečnostní situaci v Iráku nepovažuje za dobrou s výjimkou oblasti tzv. Iráckého Kurdistanu, kde by jej ale nepřijali, protože nemluví jejich jazykem a navíc by se za něj musel někdo zaručit a on nikoho takového nemá. Děda žalobce žijící v Iráku již zemřel, jiné příbuzné nezná a v Iráku nemá ani žádný majetek. V Iráku jsou na denním pořádku únosy, zabíjení, vloupání do bytů a demonstrace, na kterých vláda do demonstrantů střílí. V České republice je spokojený, má zde práci a je soběstačný. Jiné důvody žádosti o prodloužení doplňkové ochrany neuvedl.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 53a odst. 4 zákona o azylu *osoba požívající doplňkové ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou je doplňková ochrana udělena. Tuto žádost musí osoba požívající doplňkové ochrany podat nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na niž je jí doplňková ochrana udělena. Pokud podání žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli osoby požívající doplňkové ochrany nezávislé, je oprávněna tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů. Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a). Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok. Při prodloužování doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně.*
11. Meritem rozhodnutí podle § 53a zákona o azylu je posouzení, zda situace v zemi původu znamená pro cizince hrozbu skutečného nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Tuto skutečnost je správní orgán povinen při každé žádosti o prodloužení doplňkové ochrany hodnotit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 7 Azs 59/2009 – 124). Správní orgán zkoumá zejména, zda nadále trvá původní důvod udělení doplňkové ochrany, nebo zda se naopak situace v domovském státě stabilizovala a tato změna je natolik významná a má trvalou povahu, že odůvodňuje zamítnutí žádosti o prodloužení doplňkové ochrany.
12. Žalobci byla doplňková ochrana v roce 2016 udělena z důvodu zhoršení situace v oblasti lidských práv. Konflikt se během roku 2014 rozšířil i na sever země, kde extrémistická skupina Islámský stát získala kontrolu nad městem Mosul. K porušování lidských práv docházelo především ze strany nevládních ozbrojených skupin, ale byly zaznamenány i

případy porušení práv ze strany vládních bezpečnostních sil. Dle zpráv o zemi původu došlo k zintenzivnění ozbrojeného konfliktu mezi vládními bezpečnostními složkami a Islámským státem. Žalobci byla doplňková ochrana udělena dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

13. Žalovaný tak musel posuzovat otázku, zda se v tomto ohledu bezpečnostní situace v Iráku zlepšila a zda žalobce doplňkovou ochranu stále potřebuje.
14. Pro aplikaci § 14a zákona o azylu je třeba zkoumat, zda žalobce splňuje zákonem stanovená kritéria. Podle rozsudku Nejvyššího právního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-62 (dostupný na www.nssoud.cz), je k udělení doplňkové ochrany potřeba kumulativně splnit následující podmínky: „Žadatel (1) se musí nacházet mimo zemí svého původu; (2) musí mít důvodné obavy, že mu hrozí skutečné nebezpečí (reálná hrozba); (3) vážné újmy; (4) nemůže nebo není ochoten využít ochrany v zemi původu; a (5) nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule.“ Žalovaný se při posuzování žádosti zaměřil především na třetí podmínku, tj. zda žalobci hrozí v případě návratu do Iráku vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Jak vyplynulo z žalovaným předloženého správního spisu a žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný v rámci své úvahy vycházel zejména z informací poskytnutých žalobcem jednak v samotné žádosti o prodloužení doplňkové ochrany a předchozích žádostech žalobce založených ve správním spise, a dále z protokolu o pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany. Z uvedených listin vyplynulo, že žalobce o prodloužení doplňkové ochrany žádá zejména z důvodu probíhajícího ozbrojeného konfliktu v Iráku, v jehož důsledku se zhoršila tamní bezpečnostní situace. Dalším důvodem pak byla skutečnost, že žalobce již v Iráku nemá žádné příbuzné a zázemí.
15. Podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu jsou naplněny v případě existence ozbrojeného konfliktu na území země původu, v důsledku kterého žadateli hrozí vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (resp. nerozlišujícího) násilí. Pouze v situacích tzv. totálního konfliktu lze předpokládat, že vážná újma hrozí v zásadě každému, kdo přichází z této země původu či postiženého regionu, neboť pouhá přítomnost na daném území jej vystavuje skutečnému nebezpečí ohrožení života a tělesné integrity. Pokud ale ozbrojený konflikt takový charakter nemá, cizinec musí prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy ve smyslu čl. 4 odst. 4 kvalifikační směrnice; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 – 68).
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal, že se Irák již nenachází v situaci ozbrojeného konfliktu. Vycházel přitom z důkazů obsažených ve správním spise, konkrétně z informace OAMP: Irák – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 2. 6. 2020, informace OAMP: Situace etnických a náboženských menšin, bezpečnostní situace, návraty ze dne 18. 3. 2019, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 103719-6/2020-LPTP ze dne 11. 3. 2020, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 1103722-7/2020-LPTP ze dne 12. 3. 2020, zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv za rok 2019 ze dne 11. 3. 2020, zprávy Mezinárodní organizace pro migraci – Údaje o zemi 2018, zprávy Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu – Šíitské milice v Iráku z dubna 2020 a zprávy ČTK – Irácké síly provedly zátah na milice a zadržely tři vůdce ze dne 26. 6. 2020.

17. Z uvedených zpráv žalovaný vyvodil, že přestože v Iráku dochází k určitým bezpečnostním incidentům, jedná se o incidenty nahodilé a vyskytující se v omezené míře jako důsledek terorismu. Tyto incidenty nelze dle žalovaného posoudit jako celoplošné a nerozlišující násilí. Soud souhlasí s žalovaným, že situaci v Iráku již nelze označit jako tzv. totální konflikt. Dle informace OAMP ohlásil Irák v prosinci 2017 definitivní porážku Islámského státu. Přestože v průběhu roku 2017 počet teroristických útoků klesl, Islámský stát udržoval dostatečnou operativní sílu, aby provedl několik rozsáhlých bombových útoků v iráckých městech mimo hlavní zóny konfliktu. Schopnost Islámského státu provádět teroristické útoky je však po jeho porážce omezena. Také probíhá návrat osob vysídlených od roku 2014 kvůli působení Islámského státu, 4,5 milionu lidí se vrátilo do oblasti svého původu a jedná se o pokračující trend. To dle správního orgánu rovněž značí o zlepšení bezpečnostní situace.
18. Nicméně soud uvádí, že v daném případě žalovaný pochybil, pokud dovodil, že u žalobce již pominuly podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu na základě nashromážděných podkladů. Je tomu tak proto, že soud shledal nashromážděné informace o zemi původu žalobce nedostatečné a neaktuální.
19. Podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany, udělení doplňkové ochrany či prodloužení doplňkové ochrany musejí být podle § 23c písm. c) zákona o azylu přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany občanem. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, dostupný na www.nssoud.cz, platí, že „[p]ři používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné (srov. kritéria pro nakládání s informacemi o zemích původu v azylovém řízení, in: GYULAI, G.: *Country Information in Asylum Procedures: Quality as a Legal Requirement in EU*, Budapest, 2007)“, přičemž zastaralá je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74 (dostupný na www.nssoud.cz), taková zpráva, která „[o]bsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.“
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z informací, jejichž výčet soud uvedl v odst. 15. tohoto rozsudku. Většina těchto zpráv popisuje vývoj událostí v letech 2017 – 2019, ačkoliv žalovaný rozhodoval v prosinci roku 2020. Nejaktuálnějším komplexním podkladem rozhodnutí byla informace odboru azylové a migrační politiky z června 2020 o bezpečnostní a politické situaci v Iráku, v níž je uvedeno, že „[p]očátkem října 2019 vypukly v zemi masové protivládní protesty proti politické elitě a špatné ekonomické situaci. Protesty vyvolaly politickou krizi a pokračovaly i k 7. květnu 2020, kdy byl novým premiérem zvolen Mustafa Kázimí. Irák se také stále častěji stává dějištěm konfrontací mezi Spojenými státy americkými a Íránem. Napětí vyvrcholilo v lednu 2020, kdy při americkém raketovém útoku nedaleko Bagdádu zemřel vlivný iránský generál Kásem Solejmání.“ Citovaná informace obsahuje zmínku o ozbrojených konfliktech probíhajících na území Iráku, avšak blíže je nekonkretizuje. Nicméně žalovaný měl informaci o tom, že na území Iráku může probíhat ozbrojený konflikt. Bylo na žalovaném, aby nashromážděnými podklady potvrdil nebo vyvrátil, zda na území Iráku probíhá ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žadateli za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, což však žalovaný neučinil.

21. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí poukazoval na skutečnost, že probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista byl již z pouhé přítomnosti na území Iráku vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy, musí mít pro svá tvrzení důkazy, jež musí být součástí správního spisu. Žalovaný nedostál své povinnosti opatřit dostatečné množství aktuálních informací k situaci v Iráku, neboť vycházel ze zpráv, které popisovaly stav v letech 2017 – 2019 a několik vět textu z nashromážděných podkladů se vztahovalo k počátku roku 2020, přičemž žalovaný se zaměřil především na porážku Islámského státu, ačkoliv situace v Iráku rozhodně není stabilní, neboť Islámský stát nebyl jedinou tamní aktivní ozbrojenou skupinou. Žalovaný měl proto ověřit, zda se situace v Iráku v době jeho rozhodnutí nezměnila a není na místě důvody pro prodloužení doplňkové ochrany žalobce opětovně zvážit. Závěry žalovaného nemají oporu v nashromážděných podkladech, neboť není zřejmé, na základě čeho dovodil, že se bezpečnostní situace v Iráku natolik zlepšila, že již není v případě žalobce důvodem pro udělení doplňkové ochrany. Tento názor zastává z důvodu neustále se proměňující situace v Iráku i Nejvyšší správní soud, ten opakovaně dovodil, že z podkladů žalovaného nevyplývá, že by nynější situace byla již natolik stabilizovaná, aby již cizinci nepotřebovali mezinárodní ochranu (srov. např. rozsudky ze dne 9. 2. 2022 č. j. 5 Azs 66/2021 - 32, ze dne 20. 9. 2021 č. j. 1 Azs 202/2021 - 33, ze dne 19. 10. 2021 č. j. 1 Azs 292/2021 - 51 atd.).
22. V rozsudku č. j. 10 Azs 510/2021 – 52 ze dne 11. 5. 2022 se Nejvyšší správní soud zabýval obdobným případem občana Iráku, ve kterém žalovaný vycházel se shodných podkladů jako je tomu ve věci, která je Městským soudem v Praze přezkoumávaná v současném případě, a zprávy o Iráku použité žalovaným shledal neaktuálními. V případě, kterým se zabýval Nejvyšší správní soud a ve kterém dospěl, že použité zprávy o Iráku jsou neaktuální, bylo napadené rozhodnutí vydáno dne 7. 9. 2020, tedy cca 3 měsíce před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí č. j. OAM-243/ZA-ZA1-K09-PD2-2016 ze dne 14. 12. 2020. Je tak zřejmé, že dané zprávy nemohou být shledány aktuálními v řízení, které bylo skončeno ještě o 3 měsíce později.
23. V informaci žalovaného ze dne 22. 2. 2022, kterou bylo prováděno dokazování před zdejším soudem (Situace etnických a náboženských skupin, Bezpečnostní situace) se hovoří sice o zlepšení bezpečnostního prostředí po skončení rozsáhlých bojů s Islámským státem, současně se však uvádí, že si Islámský stát udržoval dostatečnou operativní sílu a zůstával hlavním pachatelem porušování lidských práv, které bylo evidentní zejména v guvernorátech Anbár, Bagdád, Dijála, Kirkuk, Ninive a Saládín. Ani z této zprávy tak nelze mít jednoznačně za to, že by došlo k zásadnímu zlepšení bezpečnostní situace v Iráku. Soud nadto připomíná, že v době vydání napadeného rozhodnutí ze skutkového stavu tak, jak jej zjistil žalovaný, nebylo možné dospět k závěru, že by došlo k zásadnímu zlepšení bezpečnostní situace v zemi původu žalobce.
24. Soud je tedy přesvědčen, že v daném případě žalovaný neučinil vše nezbytné tak, aby byl dle § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a jeho závěry nemají potřebnou oporu ve spise ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalobní námitky jsou v tomto směru oprávněné a logické.
25. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve správním spisu. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení,

v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl ve věci úspěšný, avšak žádné prokazatelné náklady řízení mu nevznikly a ani žádné neúčtoval. Žalovaný ve věci úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení tak nemá. Z uvedených důvodů soud ve druhém výroku žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. dubna 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně